

Mads Peter Hansen.

En historisk fortælling om hans liv og arbejde.

Hans liv i korte træk

Side. 2

Mads Peter Hansen.

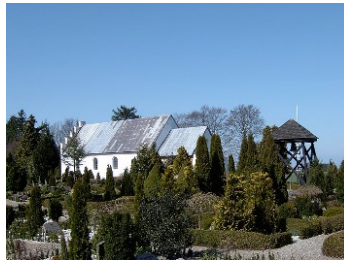
En historie fortalt til mine børnebørn om deres
Tip tip tip oldefar.

Mads Peter Hansen der i
daglig tale blev kaldt
Mads er født på et lille
husmandssted på Stens-
borg i Ugilt sogn som lig-
ger i Vendsyssel, den 20
Marts 1827.

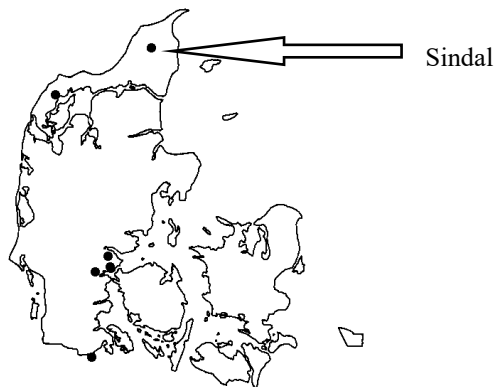
Mads døde den 7 Februar
1894 kun 66 år gammel,
på ejendommen i Fjelsted i
Sindal sogn.

Mads blev gift da han var 26 år gammel, det var den 8 Juli 1853 med en pige der hed Inger Marie Mortensdatter. De blev gift i Bjergby kirke.

Mads nåede både at være med i tre års krigen og derefter at være gående postbud i Sindal sogn.

Mads Peter Hansen.

I det tidlige forår 1827 kom der en lille dreng til verden. Det var en hurtig dreng, eller også var hans forældre meget hurtige. Allerede fem dage efter fødslen blev det lille pus døbt i Ugilt kirke og fik navnet Mads Peter.

Det var ikke fordi Mads var syg, at han blev døbt så hurtig, havde det været tilfældet var han blevet hjemmedøbt lige som sin lillesøster.

Mads dumpede lige ind i en familie hvor der i forvejen var tre børn, Mads skulle da heller ikke blive den sidste. Han fik endnu to søskende, og alle er de blevet døbt fra to til 6 dage efter deres fødsel. Det fortæller noget om at det har været en familie hvor der ikke var langt fra beslutning til handling. De var bestemt ikke nogle snøvlhoveder, nej der blev handlet når tid var.

Ugilt kirke hvor Mads er døbt.

Fødslen foregik hjemme i det lille husmandssted på Steensborg i Ugilt, der ligger få kilometer syd øst for Hjørring i Vendsyssel. Det skulle altså blive en lille ny vendelbo der her skal til at forme sit liv. Det blev nu ikke ret længe, han fik lov til at bo i Ugilt. Allerede året efter flyttede hans forældre til et husmandssted et par kilometer længere mod syd i nabosognet Tårs.

Det viser sig, at det bliver her ved det lille husmandssted, der ligger på Græsdahl mark i Tårs at Mads skal gennemleve sin barndom og skoletid. Noget af det første hans far sørger for, er at få Mads indskrevet i Lægdsrullen. Det er jo et rigtig lille mandfolk, selv om han kun er et år. Her på det tidspunkt tænker hverken Mads eller hans far på hvilken konsekvenser det får for Mads senere i livet.

Han får lov til at være den lille dreng i familien de næste fire år, inden der kommer en lillesøster og tager hans plads. To år derefter kommer der endnu en lille, det blev en lillebroder. Det var nu ved at være en stor familie med forældre og seks børn. Det betød naturligvis også at børnene måtte hjælpe til med det praktiske arbejde i hjemmet og på husmandsstedet. Mads havde jo nogle hurtig beslutsomme og fornuftige forældre, der helt sikkert har tænkt således. ”Der er al udsigt til, at den søn, som ikke forstår at tage sønnekårene på rette måde i sit barndomshjem, han bliver hverken noget hel godt eller rigtig lykkeligt menneske siden.” sitat slut. Derfor har Mads også måtte tage sin del af arbejdet der hjemme, både for at familien kunne overleve og have et godt og sundt liv, men så sandelig også for at Mads senere i livet kunne blive et godt menneske.

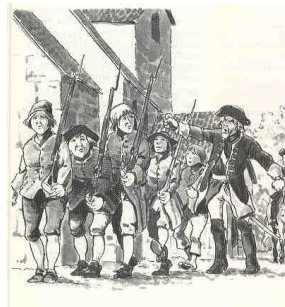
Efter at det sidste barn var kommet til verden i familien, var det tid til at Mads skulle i skole. Han blev ikke kørt i skole af sine forældre, som mange børn gør det i dag. Nej dengang måtte børnene gå, i deres træsko den lange vej til skolen. Men det var så heller ikke hver dag de gik i skole, det var små skoler med flere klassetrin i samme klasseværelse. Mads var ikke mere end lige kommet i skole før han skulle opleve en af livets sørgelige sider. Hans søster der blev født halvandet år før døde. Selv om det var anden gang, forældrene havde været ude for at et af deres børn døde har det helt sikkert været en stor sorg i hjemmet. Det var i slutningen af skoletiden at Mads gik til præst for at blive konfirmeret 14 år gammel i Tårs kirke. Det er her vi første gang ser noget om hvordan hans opførsel og kunnen er. Præsten skriver at hans kundskaber er „godt“ og hans opførsel er „sædelig“ altså middel, han var vel en dreng der godt kunne være med på lidt sjov ind imellem.

Tårs kirke hvor Mads er konfirmeret.

Mads må som andre på den tid ud at tjene. Han boede hjemme til han 17 år gammel, forlader sognet og flytter til Hørby hvor han arbejder som karl på Tranekær. Her arbejder han sammen med tre andre tjenestefolk og gårdmandsfamilien i to år. Der skal nu prøves noget nyt. Mads flytter til Torslev hvor han arbejder på en gård der hedder Rus i de næste tre år indtil han bliver indkaldt til militærtjeneste.

Der venter nu en hård tid, det næste år deltager Mads i treårs krigen i Tyskland. Herved bliver han syg, får tyfus og bliver sendt på lazarettet flere steder i Flensborg, Valdemar slot på Tåsinge og sidst i København.

Efter hjemsendelsen i 1851 ender han i Vrejlev på gården Rønnovsholm som karl. Det var en stor gård med mange tjenestefolk både karle og tjenestepiger. Her finder han sin tilkommende kone Inger Marie Mortensdatter. De bliver gift i Bjergby i 1853 og flytter hertil efter brylluppet. Allerede to måneder efter brylluppet fik de deres første barn og så gik der ellers slag i slag til de havde fået ni børn. Vi må sige at han fik en børnerig familie, hvor alle børnene overlever deres barndom og ungdom og ender som voksne samfundsborgere.

Bjergby kirke her hvor Mads og Inger blev gitt

Hvad de nu skal leve af er lidt usikkert, for det nye sted er for lille til at de kan leve af det. Mads har formentlig ernæret sig ved at gå det man kaldte „sognebud“. Det var noget man brugte inden postvæsnet rigtig kom ud i de mindre sogne. Otte år efter de er flyttet til Fjelsted får Mads job, som gående postbud ved Hjørring postkontor. Hvor han daglig går post i tolv år, det meste af tiden seks dage i ugen op til 31 kilometer daglig. Der er ikke noget at sige til at han på sin 58 års fødselsdag føler at nu skal han til at stoppe med det job.

Sådan har det set ud når Mads gik ud med posten.

De går nu hjemme på den lille ejendom i yderligere otte år. Hvorefter de sælger den til en af børnene, som dermed forpligtiget sig til at sørge for forældrenes alderdom. Det vare desværre kun et år inden Mads døde af brysttæring, som man kaldte det dengang.

Her er kirken og kirkegården i Sindal hvor Mads ligger begravet.

Ud fra denne korte levnedbeskrivelse ses det at Mads har været en god og flittig person, som hans forældre også har opdraget ham til. Han har klaret sig godt gennem livet og har efter datidens forhold haft et godt liv.

Side. 12

John Rasmussen
Klintebjerg 24
7000 Fredericia
d. 26 Maj 2003